

[Ministeren for kulturelle anliggender]

tale om, at Turnus mig bekendt kører som egnsteater, dvs. med refusion, at Dueslaget mig bekendt kører som egnsteater, dvs. med refusion, og at Ishøj teater kører som egnsteater, dog således at de har en garantiordning, og det betyder, at hvis garantien bliver udløst, og hvis Ishøj kommune kommer til at betale disse penge, så udløser det refusion. Der er altså ikke tale om, at disse teatre nu skal kastes hid og did, baseret på kulturministerens nåde, og hvis hun finder et par femører et sted, kan de leve, ellers er de døde. Det er egnsteatre.

Rimfaxe har, som jeg sagde, fået ændret sin status, det er ikke egnsteater i Roskilde mere, det er rigtigt, og Holstebro gik konkurs af helt andre årsager. Men man kan ikke bare sige, at nu har den nuværende minister fundet et par femører, og så må vi se. Og hvilken garanti vil jeg give for, at disse teatre kan fortsætte? Jeg kan da ikke give nogen garanti for, at de kan fortsætte, hvis de pågældende kommuner ikke vil støtte dem mere. Der er da grænser for, hvor mange teatre staten kan holde oppe. Jeg går ud fra, at den forhenværende minister er enig med den nuværende minister i, at den væsentlige idé bag dette forslag var, at der skulle være en lokal interesse, for ellers skal man holde op med at kalde det egnsteater. Hvis egnen hverken vil eje eller se teatergruppen, er der ingen statsmidler, der kan hjælpe den, og da slet ikke i en længere årrække, så det må jeg afvise.

Jeg vil bare sige, at den tidligere kulturminister kan være lige så forundret, det skal være, over den nuværende kulturministers holdninger, men jeg kan godt love for, at forundringen er ganske på min side. Jeg havde forventet, at når man kom med et forslag, kunne man dog i hvert fald gøre sig den ulejlighed at tage telefonen og ringe til kulturministeriet og spørge, hvordan de teatre egentlig har det. Det kan ikke være noget stort mysterium, om et teater er nedlagt eller ej. Det er en temmelig konkret påstand, som altså bare er forkert.

Mette Madsen (V):

Fru Ingerlise Koefoed stillede mig i begyndelsen af sit indlæg et spørgsmål. Hun spurgte, hvordan venstre kunne gå ind for decentralisering for egnsteatre, når man ikke ville det, når det gjaldt medborgerhuse. Jeg vil gerne give mit svar som et spørgsmål til

SF: når man kan gå ind for decentralisering, når det gælder medborgerhuse, hvorfor fastholder man det så ikke, når det gælder egnsteatre?

Men det var egentlig et par bemærkninger til fru Lise Østergaard, jeg ville gøre om det med, om børn skulle i opsøgende teater, egnsteater eller i de rigtige teaterhuse. Det var, ligesom der lå i fru Lise Østergaards bemærkninger til mig, at jeg kun ville have dem i teaterhusene. Jeg har altid, når vi talte børneteater, sagt, at børneteater giver børn gode oplevelser, når det er godt børneteater, og det er en god del af børns teateroplevelser, at der kommer kunstnere ud i skolerne og viser dem, hvordan teater også kan være. Jeg siger bare, at de skal også have det andet, de skal også hen i teaterhusene, og det er jo tit i de etablerede teatre, man kan finde de store klassiske forestillinger med alt det, de er nødt til at have i opsætning osv.: Shakespeare, Holberg og helt op til vor tid; der er også klassikere, der ikke er så gamle. Vi fik slet ikke noget at vide om, hvordan fru Lise Østergaard ser på den del af børns teateroplevelser.

Jeg vil også godt lige sætte et spørgsmålstegn ved de 2½ mill. kr., man hele tiden taler om at man sparer. Det kunne dog være, at en del af pengene blev brugt på den måde, at hvis egnsteatrene forsvandt, kunne man i højere grad give børnene muligheder for at besøge enten de teatre, der ligger i andre kommuner, det rejsende børneteater, det, der er på amtsbasis, eller måske landsdelsscenerne og andre teatre, der kommer rundt på turneer.

Så vil jeg også godt stille fru Lise Østergaard et spørgsmål. Vi har ikke fået en helt eksakt beskrivelse af, hvordan de 2½ mill. kr. skulle fordeles. Hvordan har man tænkt at gøre det? Har man tænkt at give dem til de egnsteatre, der ligger i de kommuner, der har sagt, at de faktisk ikke længere ønsker at have dem? For hvis man på den måde har tænkt sig at påtvinge kommunerne et teater, hvor er så decentraliseringen henne? Så er socialdemokratiets smukke ord til enhver tid om decentralisering jo alligevel, som Shakespeare siger, kun »words«.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):